1. PUNT DE PARTIDA: L'ANTIC PASSÀ, EL NOU NO HA COMENÇAT

Resum lliure. *Analitzem aquests 38 punts i vegem quines conseqüències en surten*

1. A principis del segle XX un grup de **cristians conservadors** publicà el llibre *"Els fonaments"* defensant: 1. La inspiració de les Escriptures. 2. El naixement virginal. 3. La salvació mitjançant la mort de Jesús. 4. La resurrecció física i corporal de Jesús. 5. La segona vinguda de Jesús, el Dia del Judici, el cel i l'infern, llocs eterns de premi i càstig. Avui cap d'ells no rebria el suport dels acadèmics cristians respectables de la nostra generació actual.

2. **Les Escriptures** són plenes d'elements culturals que hem abandonat fa molt de temps, i de comportaments que avui són considerats immorals. considerats més com a símbols Si aquestes coses encara constitueixen la fe del poble cristià, aleshores per a mi i per a molts altres el cristianisme s'ha tornat una mica desesperançadament increïble. Sóc cristià. Crec que Déu és real i que visc profundament i significativament relacionat amb aquesta Realitat divina. Proclamo Jesús el meu Senyor. un impacte per la vida d'aquest Jesús, també per la seva mort i, per l'experiència pasqual que els cristians coneixen com a resurrecció.

3. En **Crist** vaig descobrir la base del significat de l'ètica, la pregària, l'adoració, i fins i tot l'esperança de vida més enllà del límit de la meva mortalitat. Em defineixo primer i sobretot com un creient cristià.

4. No defineixo **Déu** com un ésser sobrenatural. No crec en una divinitat que ajudi una nació a vèncer una guerra, que intervingui en la cura d'una persona estimada, que permeti a cert equip derrotar els seus adversaris,

5. Com que no considero Déu com un ésser, tampoc no puc interpretar **Jesús** com l'encarnació d'aquest Déu sobrenatural, ni puc assumir amb credibilitat que ell tingui prou poder diví per fer coses tan miraculoses com calmar les onades del mar, expulsar els dimonis, caminar sobre l'aigua o multiplicar cinc pans per alimentar cinc mil persones. Si he de proclamar la naturalesa divina d'aquest Jesús, haurà de ser sobre altres bases. No crec que aquest Jesús pogués, literalment, ressuscitar els morts, guarir paràlisi mèdicament diagnosticades, tornar la vista als cecs. Les històries de curació poden ser vistes de diverses maneres. No crec que Jesús va venir al món nascut miraculosament d'una verge. No crec que Jesús va néixer a Betlem, ni que hagi fugit a Egipte per escapar de la ira del rei Herodes. Considero tot això llegendes que posteriorment van ser transformades en història, mentre les persones intentaven entendre el significat i el poder de la vida de Crist

6. No crec que l'experiència celebrada a la Pasqua pels cristians sigui la resurrecció física del cos de Jesús, mort tres dies abans. No crec que la resurrecció de Jesús hagi estat assenyalada literalment per un terratrèmol, un anunci dels àngels o una tomba buida. Tot això ho considero també com a **tradicions llegendàries** d'un sistema religiós en un procés de maduració. No crec que Jesús hagi tornat a Déu pujant literalment a un cel ubicat en algun lloc sobre els núvols. No crec que Jesús va fundar una església, ni que hagi establert jerarquia eclesiàstica, iniciada pels dotze apòstols. No crec que hagi creat els sagraments.

7. Totes aquestes coses representen per a mi un intent dels éssers humans de **guanyar poder** per a ells mateixos i per a les seves particulars institucions religioses. No crec que els éssers humans neixin en pecat i que, tret que siguin batejats o d'alguna manera salvats, siguin expulsats per sempre de la presència de Déu. Considero que la tradicional exclusió de les dones de les posicions de lideratge a l'Església no és una tradició sagrada, sinó una manifestació del pecat del patriarcat.

8. No crec que els homosexuals siguin persones anormals, mentalment malaltes o moralment depravades. considero que qualsevol text sagrat que suggereixi això està equivocat i mal informat. Els **prejudicis dels éssers humans** basats en racismes són per a mi, simplement, manifestacions de passats tribals; No crec que totes les ètiques cristianes fossin inscrites en pedra ni a les pàgines de les Escriptures, quedant així establertes per sempre.

9. No crec que **la Bíblia** sigui la “paraula de Déu” en sentit literal. No crec que Déu hagi dictat el text ni que n'hagi inspirat. Veig la Bíblia com un llibre humà que barreja la profunda saviesa dels savis a través dels segles amb les limitacions d’allò antic que ja passà i el nou que encara no ha començat. aquests exemples són suficients per plantejar les qüestions que vull desenvolupar.

10. La **pregunta principal** que vull plantejar és: es pot declarar cristiana, amb coherència, i alhora rebutjar, com acabo de fer, tantes coses que tradicionalment han definit el contingut de la fe cristiana? No seria més assenyat i més honest fer com tants altres de la meva generació: simplement deslligar-me d'aquest “sistema de fe” dels nostres avantpassats?

11. **La meva fe** mai no ha estat per a mi un problema. El problema ha estat sempre la forma literal que els éssers humans han escollit per articular aquesta fe. He optat pel camí més dur, més complicat, m'he sotmès a una enorme hostilitat religiosa dels seguidors de la meva tradició de fe, que se sentien amenaçats per això, i també, m'he exposat a l'acomiadament sumari de part els meus amics seglars, que em consideren una relíquia religiosa de l'Edat Mitjana. continuo insistint que sóc cristià.

12. Busco l'experiència de Déu que crec que és darrere de les explicacions bíbliques i teològiques que, a través dels segles, han intentat interpretar Jesús. Per tant, convido l'Església a **un canvi radical** en la manera com tradicionalment ha proclamat el seu missatge, en la manera com s'ha organitzat, i en la manera com ha pretès parlar en nom de Déu a través de la història humana. aquesta relectura del cristianisme que vull desenvolupar provoqui que algunes persones temin que el Déu que tradicionalment van adorar està, de fet, morint.

13. La reforma necessària ara haurà de ser tan radical que, comparada a la Reforma del segle XVI, semblarà un joc de nens. **La nova reforma** serà profundament teològica i desafiarà tots els aspectes de la nostra fe. Jo vull involucrar les millors ments en aquesta reforma.

14. Avui ens enfrontam a **un canvi total** en la forma com les persones modernes perceben la realitat. La manera com el cristianisme va ser formulat tradicionalment ja no té credibilitat.

15. El cristianisme postula **un Déu teista**, que fa coses sobrenaturals, moltes de les quals són considerades immorals per a les normes actuals. Déu castigà els egipcis amb una plaga rere altra (una incloïa l'assassinat del primogènit de cada família egípcia). Obrí el Mar Roig per permetre la fugida dels hebreus de l’esclavitud, i el tancà per ofegar l'exèrcit dels egipcis. Detingué el Sol (com si girés al voltant de la Terra) per oferir temps de llum a Josuè per matar tots els amorreus. Podem creure en això avui? l'Església Catòlica Romana força Galileu, científic del segle XVII, a afirmar sota pena de mort que la Terra era el centre de l'univers i que no girava al voltant del Sol. Tres segles després (any 1991) l'Església cristiana va admetre que Galileu era correcte i que ella s’havia equivocat.

16. El cristianisme ha interpretat tradicionalment **la mort de Jesús** com un sacrifici ofert a Déu en pagament pels nostres pecats; aquesta divinitat necessita un sacrifici humà de sang. A la festa jueva *Pesaj* (Pasqua) un be era sacrificat, i el poder màgic de la seva sang sobre el llindar de les cases jueves a Egipte evità que l'àngel matés els jueus. La sang de Jesús, vessada a la creu, va ser interpretada de manera semblant a l’anyell pasqual que havia protegit el poble jueu.

17. Els **símbols entesos literalment** poden ser admesos per la nostra generació? El ritual de menjar la carn de Déu és ple de matisos psicològics que alteren la sensibilitat moderna. Representar el sacrifici de la creu i creure que la nostra participació és necessària per a la salvació no és un model modern convincent. De la mateixa manera ho és que només els sacerdots puguin presidir aquest acte.

18. Crec que els cristians necessitam **afrontar obertament totes aquestes qüestions** i dificultats per després transcendir-les amb noves imatges. Per als cristians que han identificat Déu amb aquestes antigues interpretacions de la divinitat la transició no serà fàcil.

19. Ha arribat el moment que tots anem més enllà de la **desconstrucció de símbols inadequats** i rebutjables, que històricament han estat tan significatius a la vida de l'Església cristiana, i dediquem la nostra atenció a la tasca de delinear la visió d'allò que l'Església pot i ha de ser en el futur.

20. La tasca principal és separar el que és essencial del que és irrellevant. Desconstruir és camí fàcil; és entendre que un sistema religiós passat és inadequat. Però és molt més difícil dibuixar la nova visió que la gent no ha provat mai. No ens podem recolzar en els molins de vent de l'antiguitat. Cal **elaborar noves visions**, proposar nous models i planejar noves solucions. Aquesta és la tasca que em proposo fer. No crec que atregui especialment interès, ni la resposta del públic eclesiàstic.

21. Les persones amb qui vull comunicar-me és un grup molt específic i li dirigiré el meu missatge de la manera més directa possible. No estic interessat a confrontar ni desafiar els elements conservadors fonamentalistes; crec que moriran. Han lligat la comprensió del cristianisme a **actituds del passat** que "tuden el vi". Les "llibreries cristianes" són principalment conegudes per la seva postura antiintel·lectual. La dreta cristiana sosté causes similars.

22. Tant l'avortament com l'acceptació de l'homosexualitat són producte d'una **revolució del pensament** pels grans descobriments en el desenvolupament del coneixement i en el canvi de vida. Actualment el control de la natalitat i la planificació familiar són practicats universalment. Les regles sexuals han canviat perquè la vida mateixa ha canviat. Fa quatre-cents anys la pubertat començava més tard que avui amb alimentació més sana i millor cura mèdica. El període que queda entre la pubertat i el matrimoni ha generat una revolució inevitable a l'ètica sexual.

23. **L'homosexualitat** és un altre tema candent per a la "dreta cristiana". Defineixen l'homosexualitat com una opció presa per persones malaltes mentals o moralment depravades. Una gran quantitat d'evidències mèdiques, científiques i psicològiques indiquen que l'homosexualitat és comparable a ser destre o sord. Forma part d'una minoria de gent i, per tant, sorgeix en la persona i no es tria.

24. No pretenc convertir els contraris, ni discutir amb ells, ni tampoc afrontar-los, tret que amenacin de convertir-se en majoria que vulgui imposar-se. Crec que la **divulgació del coneixement** aconseguirà que les actituds irrellevants desapareguin del debat del futur cristianisme.

25. No espero que aquests esforços de reforma, o el plantejament d'una nova visió del cristianisme, siguin rebuts amb indiferència de part de la gent que ja ha decidit que **qualsevol religió és una superstició.** Considerarà la meva proposta com un intent de fer cirurgia plàstica a un difunt.

26. Els **atacs conservadors** seran vists com una baralla religiosa de la qual se senten alliberats i en la qual no tenen cap interès. No em serà fàcil trobar auditori o establir suport significatiu.

27. **Les principals esglésies** es dediquen més a conservar el poder institucional que no a enfrontar les qüestions. La por que senten els membres d'aquestes esglésies els farà dir: "*Ha anat massa lluny*!".

28. **Karl Rahner**, acadèmic molt creatiu, va escriure uns textos profundament densos, rarament llegits per persones senzilles. Va morir molt respectat i honrat per la jerarquia del Vaticà, però el seu deixeble, **Hans Küng**, professor catòlic de teologia a la Universitat de Tübingen, teòleg catòlic més llegit del segle XX, va cometre un pecat imperdonable: permetre que les preguntes brotin del cor dels fidels; per tant, "causà molta inquietud en el poble"; fou màrtir de la necessitat de l'Església de controlar la veritat; impossible com quedar-se davant del mar amb l'esperança de frenar una marea.

29. La història em demostra que **les reformes sorgeixen de la gent,** fins que les qüestions plantejades de forma convincent fan que els líders i acadèmics de l'Església es veuen forçats a respondre i unir-se a l'esforç.

30. L'auditori a qui em vull dirigir són persones que tenen set espiritual, però saben que ja no poden beure de les fonts tradicionals del passat. Serà **una petita minoria de població**, però es veurà augmentada per un grup més gran de companys de viatge. Algú dirà: "*Finalment puc veure les coses des d'una perspectiva nova, més enllà de les fórmules tradicionals que han doblegat els meus anhels religiosos*". Els dubtes i els qüestionaments només signifiquen que es respira l'aire del segle XXI.

31. Si **la nova reforma del cristianisme** té èxit, un grup radicalment reformat (generalment no vist ni sentit pels líders religiosos) estarà suficientment connectat i identificat amb el cristianisme passat perquè pugui ser reconegut no només com a hereu, sinó com a part de la mateixa tradició de fe? La resposta pot quedar en el dubte durant anys, potser durant una o dues generacions.

32. La meva esperança més profunda és que l'Església no es precipiti a jutjar, sinó que permeti que **el temps determini** si jo som amic o enemic, si som profètic o estic enganyat. Jo cerc reformar i repensar quelcom que estim. No tinc cap intenció d'intentar crear una religió nova.

33. Cap religió, tampoc el cristianisme, va néixer com una cosa nova. Els sistemes religiosos sempre representen **un procés en evolució**. El cristianisme evolucionà del judaisme, influenciat per les religions d'Egipte, Canaan, Babilònia i Pèrsia. El recorregut cristià en Occident rebé elements dels déus de l'Olimp, del mitraisme i dels cultes mistèrics de la Mediterrània. El cristianisme reflecteix idees recollides d'altres grans religions humanes.

34. Els futurs crítics i creients jutjaran si **el cristianisme que sobrevisqui** en el segle XXI encara estarà connectat amb el cristianisme que sorgí a Judea al segle primer i després conquerí l'Imperi Romà al segle IV, dominà la civilització occidental al segle XIII, suportà la Reforma del segle XVI, seguí l'expansió colonial europea del segle XIX i s'encongí dràsticament al segle XX.

35. Romandré ferm en la convicció que la paraula Déu representa i significa alguna cosa real. D'alguna manera continuaré afirmant que la figura de Crist va ser i és la manifestació de la realitat que jo anomeno Déu, i que la vida de Jesús va obrir un camí per entrar en aquesta realitat. Continuaré sostenint que **Jesús representà un moment definitiu** en el recorregut humà cap al significat de Déu.

36. Plantejaré com crec que Jesús aconsegueix **transcendir el temps**, i permet que les persones d'avui siguin tocades per ell, i fins i tot necessitin i entrin a comunitats d'adoració i litúrgies vives.

37. Per fer aquesta tasca em veuré obligat a arrencar d'aquest cristianisme del futur qualsevol intent de llegir literalment els mites i les llegendes del passat. No vull fugir de l'experiència que moltes persones, a través del temps fins avui, a dir: "**Jesús és el Senyor**!"

38. Deixaré que **els meus lectors decideixin** i jo vull continuar fidel a les promeses baptismals que vaig fer fa molts anys: "*Seguir Crist com el meu Senyor i Salvador, cercar Crist en totes les persones, i respectar la dignitat de tot ésser humà*" (Llibre Episcopalià d'Oració, any 1979).